

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Ami még hiányzik.

Pécs, 1897. szeptember hó 27.

Örömmámorban uszik az ország, a lelkesedés lángjai hatalmasan törnek elő a magyar nemzet kebeléből, és méltán, mert az uralkodó és nemzet kezdik megérteni egymást s ennek fenyves bizonyosága a szeretett uralkodónak az a magasztos elhatározása, hogy magyar székes-fővárosában olyan szoborműveket állíttat, melyek a mult idők azon kiválóbb alakjainak emléket örökítik meg, kik a nemzeti élet különböző téerein kitűntek. Ezek között a kiváló alakok között maga a király jelöl ki olyanokat, akik a magyar alkotmányért és szabadságért küzdve fegyveres kézzel álltak szemben az ő őseivel, de ő ime nem őseinek ellenségeit, hanem csak a magyar nemzet hőseit látja bennük, a mikor emléküket maga rendeli ércben megörökíttetni.

Ismertük mi dicsőségesen uralkodó nagy királyunk lelki erényeit ezelőtt is, tuduk róla, hogy mintaképe a jó és bölcs uralkodóknak, akiknek legfőbb törekvése a jogaruk alatt élő népek boldogítása, akik nem a szuronyokra, hanem népeik rajongó szeretetére építik föl hatalmukat, de a magyar nemzettel való együttérzésnek ily fenséges megnyilatkozása mégis váratlanul er bennünket s éppen azért kétszeresen lelkesítő hatással van ránk.

Hiszen évtizedek óta megszoktuk, hogy a nemzeti kegyelet ünnepein a kormány, a hivatalos Magyarország mindig távollétével tüntetett s ennek mindig azt az okát adták, hogy az ily ünneplések sértik a király személyes érzelmeit, úgy illik tehát, hogy ők, kik a király bizalmából foglalják el helyeiket az állam kormányában, ezeket a személyes érzelmeiket respektálják s távol tartásuk magukat a nemzeti kegyelet olyan nyilvánulásaitól, a melyek bántók lehetnek a királyra nézve.

Vajjon azok a miniszterek, akik a budai honvédszobor leleplezésére, az aradi vértanúk emlékünnepeire nem mertek elmenni, akik Kossuth Lajos temetése elől az ország legtávolabbi vidékeire szökdös-tek, mit szólnak a szeptember 25-iki királyi elhatározáshoz, a melyben ő felsége szobrokat rendel emelni Bocskay István és Bethlen Gábor „lázaszó” erdélyi fejedelmeknek? Persze azok a mi törpe államférfiaink, akik a legesekelebb ellenzékes kedést is halálos üldözéssel szokták megfizetni, a saját porban csúszó lelkületük szerint ítélték meg a király fenséges érzelemvilágát s fogalmuk sem lehetett a kicsinyes gyűlölködéstől ment oly magasztos szárnyalású világnézetéről, amely csupán az intenciók nemes voltát mérlegelve, el tud tekinteni a netán szenvedett sérelmekről is.

Igy aztán éppen azok, kiknek hiva-

tása volt az uralkodó és a nemzet között a kölcsönösen felvilágosító közvetítő szerepét játszani, álltak a kettő közé s mesterkedtek azon, hogy meg ne értsék egymást. Gyáva meghunyászkodásból elmulasztották a jóságos uralkodót felvilágosítani, hogy a mikor a magyar nép a szabadságharc hőseit ünnepli, esze ágában sincs a szeretett uralkodó ellen tüntetni, hiszen maga ez a dicső uralkodó ünnepelte őket első sorban a koronázási ajándék felajánlásával; a nemzetben pedig kétszínű maguktartásával azt a hitet keltették fel, mintha királyunk a magyar nemzeti érület megnyilatkozását a királyhúséggal össze nem egyeztethető dolognak tartaná.

Megjelent aztán egy idegen nemzet lánglelkű uralkodója s félretolva a király és nemzet között álló udvaronc hadat, rámutatott a magyar nemzet tanulságos történetére, kegyeletteljes megemlékezést érdemlő nagy alakjaira, a nemzet kulturhivatására és páratlan királyhúségre: s rögtön megszületett királyunk nagy lelkében a magasztos elhatározás, amely őt a magyar nép érzelemvilágával minden eddiginél szorosabb összeköttetésbe hozta. A mire a hízog udvaroncok befolyása képes nem volt, létrehozta azt a német császár egyeneslelkű felvilágosítása: az uralkodó megértette nemzetét, melyben immár trónjának leghatalmasabb támaszát látja; ez szülte aztán azt a világra szóló fejedelmi

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Juszt is.

A lakás leghátulsó szobájában a függőlámpa világít. A két elsőben egy-egy petróleum állólámpa; — s azok is csak úgy, hogy Dzsemsz a vadász, lásson rajtuk keresztül — járni, ha a theat hozza, vagy egyéb parancsnak jár utána. Ez a leghátulsó szoba remek kis fészek, habár jókora a belterülete. A berendezése olyan bizarr, hogy bolondabbat erőnek erejével sem lehetne kifőzni — mint amilyent Nyulasy Jóska báró ur szeszélye összehordott.

Ha akarom dolgozószoba, mert van benne egy szép könyvpole, telisden-teli remekben kötött könyvekkel; ha akarom ebédlő, mert áll a hátulsó szobában olyan XIV. Lajos korabeli pohárszék — amilyent ennél többet nem is látni, legalább a párját nem, meg aztán olyan pazar lényű, hogy egymaga egy kis vagyont képvisel; — ha akarom hálószoba — mert egyik sarkában szintén rococo-stylű széles nyugágy pompázik, melynek nehéz kék selyem függönyére a csillár fénysugarai világoskék pontokat szór. Az ágy mellett széles keleti divánon fekszik egy hölgy, szájában cigaretta, csak egyik lábán van cipő, a másik a szőnyegen hever. A diván mellett kis arabszék, azon thea-készlet. A pusztá szőnyegen

a házi gazda Nyulasy Jóska ül — az is cigarettázik.

Dacára, hogy a könyvpole, pohárszék, nyoszolya került együvé, mégis elég jó benyomást kelt a szemlélőben ez a hátulsó szoba. Talán azért, mert minden egyes butordarabja a jó izlés netovábbjára vall, talán azért, mert nem kirívó az eleganciája, hanem szolid, — sötét.

Ez a Nyulasy Jóska, aki a szőnyegen ül és szótlanul cigarettázik — ez a harmincéves kamasz a legszeretreméltóbb fiu az összes fővárosi parvenük közül.

Az apja a boldogult Waldemár Haase valami kis német duodec államoskából szakadt ide, vasutakat épített egy ideig nálunk; végül a Balkán szomszédoknál s legvégül a midőn egy jókora csomó milliói voltak, — fogta magát és meghalt.

Ez volt a legrosszabb vállalata, mivel életével fizette meg.

Két fiu gyermeket hagyott hátra, meg az özvegyét. Végrendeletet oly értelmeset hagyott hátra, hogy az egész öröklési história egy gyenge félév alatt nyélbe ütődött.

Családjának ötven millió frankot hagyott; az özvegynek tizet, a két fiunak husz-huszat.

Csupán Jóskának volt bárói címe. Nem kutatom mily érdemekkel szerezte, — hanem beszéltek, hogy Londonból rendelt huszonöt tucat zsebkendőjébe tévedésből a monogrammjá fölé hétágu koronát himeztek.

A zsebkendők nagyon szépek voltak — így hát megszerezte inkább hozzájuk a báróságot, nehogy kénytelen legyen a zsebkendőket eldobni.

Lehet, hogy csak a pajtásai koholták ezt, de ez is eléggé illusztrálja Jóska bárót, kit cimborái egyébként „Jusztis”-nak hívtak. Jóska öcsese, Kurt, ritkán volt otthon, majdnem egész évi jövedelmét, mely nyolcszáz ezer forintra tehető — elutazgatta.

A jó anya, Teréz asszony — Jóskánál lakott, — azonban a földszinti lakosztályban. Jóska nagyon csüggött édes anyján — legalább is úgy, mint az anyja ő rajta.

Éppen nem valami nagyon szép fiu, ez a báró; szőke kis bajusza, meg koromfekete haja azonban, meg nefelettszemei több barátot szereztek neki különösen a hölgyeknél, mintha kifogástalan Adonis lett volna.

Bika erejével meg aztán nem egyszer csodálatba ejtje ismerőseit.

Édes anyja folyton zsörtölődött vele, hogy nősüljön meg már.

— Hát akkor ez a hölgy a kereveten kicsoda? hallom kérdezni az olvasót.

Szeretője?

— Nem; csak barátja.

Sohasem kell ezen mosolyogni, — úgy van biz ez. Ma is együtt ebédelték; most meg theáznak, mert Jóska sem vacsorál, mivelhogy Miss Ellen soha sem vacsorál egyebet üres theánál.

tényt, a melyből a nemzet is megértheti uralkodóját, aki maga jár elől a nemzeti kegyelet érzelmeinek istápolásában.

Egymásnak kölcsönös megértése azonban itt meg nem állhat, annak hazánk jövőjére még sokkal mélyebben kiható következtetésekkel is kell járnia. A magyar nemzet történelmi nagy alakjai iránt tanúsított kegyelet kell, hogy megszüljön a feltétlen bizalmat a magyar nemzetben a jövőre nézve is. Az uralkodó ház fel fogja ismerni, hogy a magyar nemzet ereje az a törhetlen szikla, amelyhez az idők bármely viharában bizton kötheti hajóját s azért a magyar államot erőssé tenni a leghelyesebb dinasztikus politika.

Erős állam pedig csak az lehet, a mely független s nincsen idegen érdekek vontató kötelére fűzve, hanem szabadon fejlődhetik a saját nemzeti szükségleteihez képest. Áll ez különösen manapság, a mikor nem többé zsoldos hadseregek, hanem a nép összességét magába foglaló nemzeti haderők teszik az állam erejét a más népekhez való külső viszonylatokban. Lehetetlen, hogy fel ne ismerje az uralkodó a nemzeti hadseregben rejlő mérhetetlen erőt, mert hasztalan tökéletesítik a hadviselés gyilkos eszközeit, azok csak tehetetlen gépek maradnak az olyan hadsereg kezében, a melyet a nemzeti eszme tüze nem hevít.

A király megmutatta, hogy a nemzet érzelmeit tiszteli, a multak emlékének megörökítésére vonatkozó kívánalmait készséggel teljesítette; nincsen kétség benne, hogy teljesítene a jövőre vonatkozó nemzeti kívánalmakat is, ha azok mint az egész nemzet kívánságai terjesztetnének eléje.

Kétségtelen, hogy nincs az a magyar ember ebben a hazában, aki az ország függetlenségét, az önálló nemzeti hadsereget, a magyar állam önálló külképviseletét ne tekintené szíve leghőbb vágyának, de hát megint nincsen olyan magyar államférfi, aki az uralkodót erről az igazán

általános nemzeti kívánalomról felvilágosítaná.

A multak iránti kegyeletre nézve idegen uralkodónak kellett királyunk szeméit kinyitnia; a jövőre vonatkozó nemzeti kívánalmaknak sem a magyar kormány fogja megnyerni a királyt. A hálát és elismerést azonban zsebrevágja ez a kormány még azért is, a miben semmi része sincsen, sőt hogy előbb be nem következett, tisztán az ő mulasztásának tudható be.

Vármegyei közgyűlés.

Pécs, 1897. szept. hó 27.

Rendkívüli közgyűlést tartott ma Baranyamegye, amelyre azért volt szükség, mert a földmívelési miniszter, aki vetőmag segítséget ajánlott föl az inséges gazdáknak, sürgős intézkedést kívánt a vetőmag-kölcsön effektuálása iránt.

A bizottsági tagok részéről a leglányháb érdeklődés mutatkozott, vidékiek alig jöttek el huszan, a közgyűlést tehát annyira-mennyire az összetrombitált központi tisztikar tagjai, meg a járási főszolgabírák és szolgabírák képezték. Összesen voltak a teremben 42-en.

Fehérváry Imre b. főispán üdvözlővén a megjelenteket, megnyitja a közgyűlést. Bejelenti, hogy a király ő felségét Mohácsra való érkezése alkalmával a vármegye közönsége nevében hódolatteljesen üdvözölte és hogy ő felségének az árvizkárosultak számára legkegyelmesebben adományozott 1500 frtért a vármegye közönsége nevében köszönetet mondott. Hasonlóképpen bejelenti, hogy II. Vilmos német császár előtt a vármegye közönségének nevében kifejezést adott a lakosság a feletti örömeinek, hogy bennünket legmagasabb jelenlétével kitüntetni kegyeskedett.

Napirend előtt kíván-e valaki szólni?

Szily Pongrác orsz. képviselő emelkedett föl a zöld asztal mellett s hosszabb terjedelmű beszédben reá mutatott a fővárosban nemrégiben lefolyt császárlátogatásra, midőn Magyarország koronás királya fogadta szövetéséget, aki egy hatalmas szónoklatban, mely visszhangot keltett minden magyar szívből, elismerését fejezte ki dicső történelmünk és jelen törekvéseink iránt.

— Mit akar a pisztolyokkal? kérdé a leány ijedten felrebbenve.

Ellen, ha ma meg nem hallgat, itt, szemem előtt agyonlövöm magamat.

A leány nem felelt, — csak hátradőlt a kerevetre, — arca sárga lett, ajka szederjes, — homlokát az izzadság verte ki.

Jóska a pohárszékhez szaladt, — és egy üveg fehér rumból néhány cseppet a leány halántékára öntött.

Feleszmélt.

— Nos, — menjen csak ki, egy kissé... meghallgatom, — de a ruhámat fel kell oldanom — már is rosszul lettem.

Azután, — Jóska beszélt a leányhoz.

— Láska Ellen, már azzal, hogy jó barátom lett, boldogságomat találtam meg. A pusztá látásán már minden csepp vérem a szívembe tódult, — és midőn el-ellátogatott hozzám, midőn megengedte, hogy ugyanazt a levegőt szivhassam magamba, melyet ön is — akkor azt hittem, hogy már boldogabb ember nincs a földön.

Kezét megkérni nem mertem; de most, hogy édes anyám serkent reá — mintegy Isten ujját látom, és esdve kérem Ellen, — hallgasson meg — legyen nőm — tegyen boldogabbá mint már vagyok! Mindenemet, vagyonomat és magamat fogadja — adja cserébe kis édes kezét!

A leány behunyta szeméit; élénk pir szállott édes fehér arcára, — kissé erős keble

Korszakalkotó momentum volt ez; elismerés a magyar nemzet politikai sulya, egyenjogúsága mellett.

Ez az öröm most egy újabb ténynyel, egy újabb jelenséggel még erősebben megdobogtatta a hazafiak szívéit.

Csak a tegnapi napon értesültünk, hogy a király saját költségén a magyar nemzet történelmi alakjai közül tíz legkiválóbbnak szobrot fog emeltetni.

Mátyás király óta, kit a nép maga közül emelt a királyi polcra, nem volt még alkalom a magyar történelemben, hogy a nemzet egészével a király ennyire szorosán összekapcsolva lett volna.

Ezzel a mai ténynyel a király és a nemzet egy, együtt érez, együtt gondolkozik.

Ez indít engem arra, hogy midőn Baranyamegye közönsége ez első alkalommal összeül, még az érzés egész melegében azon indítványt lépjen föl:

hogy Baranyamegye közönsége hódoló fölratot intézzen a koronás királyhoz, amelyben leghálásabb forró köszönetét nyilvánítja a nemzetnek tett adományáért, hogy tíz nagy fiának szobrot rendelt emeltetni; —

kérem ezenkívül a közgyűlést az egész kormánynak és különösen Bánffy Dezső báró miniszterelnöknek fölratilag *bizalmát kifejezni*, mert éppen ő volt az, ki ezt a magasztos királyi elhatározást előmozdította.(?)

Természetesen még egy indítványom volna a főispán ur bejelentései kapcsán: Ugyanis azért az 1500 frt adományért ő felségének a megye közönsége még egy külön hódoló fölratban fejezze ki köszönetét.

Főispán: Méltóztatnak elfogadni?!... (Kis idő múlva.) Elfogadatik tehát.

Lechner Viktor aljegyző olvassa ezután az alispán előterjesztését a vetőmag-kölcsön ügyében. Összeirták a megye területén azokat a kisgazdákat, akik reászorultak, hogy igénybe vegyék a földmívelési kormány által följánlott vetőmagot, amelyet egy-egy kisgazda legfeljebb 5 métermazsa mennyiségig vehet igénybe és 1898. október 1-éig visszafizetni tartozik. A szükséglet összesen 440 mm. buzára, 146 mm. rozsrá és 17 mm. árpára terjedne, a melynek ezidő szerint való összértéke 6563 frtot tesz ki.

Minthogy azonban a vetőmagot kölcsönvevő kisgazdák egy részéért illető községeik a jótállást el nem vállalják, kívánatos, hogy a garanciát a kormánynyal szemben az egész

lázasan pihegett. Azután habkarjával apró fehér kezével homlokához nyult, — talán kétkedett, hogy ébren van-e?

— Sir! elmondom először is a multamat. Ne tiltakozzék, csak hallgasson meg — azután aztán még elég ideje lesz valami boldonságot elkövetni.

Edes apám ezredes volt Indiában. A kezén ötezer font sterling, vagyis ötvenezer forint, — az ezred pénzkészlete — elveszett. Charles Brown az alezredes lopta el, — de atyámat megfosztották tisztirangjától és az adósok börtönébe zárták; — ott van még most is.

Azért lettem lovornő, mert már többen alapították meg szerencséjüket e pályán. Koronás fők nem resteltek cirkusleányokkal házasságra lépni.

Én is elhatároztam tehát, hogy komédiánsnő leszek, és hogy keresni fogom, lázasan keresni fogom az alkalmat, hogy egy ilyen áldozatra szert tegyek, — hogy atyám becsületét helyreállítsam. És hallja Jóska, — elhatároztam azt is, hogy a becsületem árán is megszerzem, őrti? a becsületemet is áruba bocsájtom, hogy édes apámat visszaszerezem.

Ezt Heppkins az attaché is tudja, — és tudja azt is, hogy még eddig e szándékomat nem valósítottam.

Hallja tehát Jóska! most már nem tagadom, hogy szeretem magát, örülésig szeretem — hanem én egy becsutelen leánya va-

Angolul beszélgetnek. A lány a legkedvesebb lováról beszél, Jóska meg dicséri a szép járását, nemes tartását, — szabályos ügetését.

Miss Ellen műlovornő, — hisz azt tudják.

— Dzsemsz! szólítá meg Jóska a belépő vadász; eredj le a mamához és kérj tőle egy doboz latakia szivarkát, az enyém elfogyott; Miss Ellen pedig csak ezeket szereti.

— Well Sir.

Dzsemsz aztán hozott is egy doboz szivarkát, melyek tetejére a jó anya írónnal magyarnyelven azt írta:

Miért nem veszed el Ellent?

Elmosolyodott ezen Jóska. A leány észrevette.

— Láska Miss, mit akar az anyám!?

— Igen; nos fordítsa le, hisz tudja, hogy nem értek magyarul.

— Hát az áll ide írva:

— Why do von not woo Miss Ellen?

A leány fehér arcát mély pir futotta be, felugrott fekvő helyzetéből.

— Báró! hagyja el, vagy elmegyek.

Jóska elhallgatott, arcát szokatlan komolyság uralta.

— Nem akartam megsérteni my dear! hanem tudja, miután egyikük sem holdkörös, tehát utópiákkal ne foglalkozzunk.

— Jó, jó; mondá Jóska és a szobából igen elegáns kis bőröndöt tett a peluche-szőnyegre.

kölcsönért vállalja el a vármegye közönsége. Legrosszabb esetben 2500 frt kár háramlanék a vármegyére, ami a mintegy 9000 frtos szegényalapból fedezetet nyerhet, hisz ennek az alapnak ugyis ez a rendeltetése.

A referáda fölolvása után maga *Trixer* Károly alispán részletesen kifejti álláspontját és hangsúlyozza, hogy ezt a vetőmag kölcsönt természetben vegye föl a vármegye és a szolgabírók útján ossza ki. Különbön is a kormány ajánlata is így szól, a mit a maga részéről annyival inkább ajánl, mert a gabona kiváló jó minőségű és a kiosztás is így sokkal könnyebb és gyorsabb.

Áttérve a garancia kérdésére: a vármegye közönségének erkölcsi kötelessége elvállalni a jótállást azokért a szegény emberekért is, akikért még a saját községük sem akar jótállást vállalni. 2223 frtra rug az az összeg, a miért a községek nem vállalnak garanciát. De szóló nem fél ennek az elvesztésétől, a mi becsületes népünk meg fogja ezt fizetni, ha lesz neki miből.

Szily Pongrác a mellett kardoskodik, hogy a kölcsönt készpénzben s ne természetben kérjük, mert így megtakarítjuk a tetemes szállítási költséget, no meg a kezelés is megkönnyített. Ugyanis bármelyik járás központján könnyű szerrel beszerezhető a szükséges gabona-mennyiség a fősolgabíró útján, sőt az illető községben is, a hol a vagyonsabbak méltányos árért szívesen átengedik gabonáik feleslegét az inségeseknek. Helyben mindenütt olcsóbb a gabona, mintha azt börzei áron az állami birtokokról szállítják.

Ha már aztán készpénzben kérjük a segítyt, illetve a kölcsönt, kérjük mindjárt kerek 10.000 frtot, mert későbbben még többen jelentkehetnek a szegény földművesek közül, a kik reá szorultak a vetőmag segítségére.

Ezzel szemben *alispán* fentartja indítványát; s bár *Jagics* József a két indítványt alternative óhajtaná befoglalni a miniszterhez intézendő f. liratba, *főispán* föltette a kérdést szavazásra, melyben az alispán indítványát fogadták el föllálás által való szavazásban 26 szóval 8 ellenében, mely szerint

1. A vármegye általában elvállalja a jótállást az egész kölcsönért.

2. Elvállalja azokért is, akikért a községek nem garantiroztak.

3. A vetőmag természetben fog kéretni a földművelési minisztertől.

gyok. De hogy megmutassam, hogy szeretem, édes, — egyetlen szerelmem (a leány Jóska nak nyakába borult) — felajánlom magamat; — tégy szeretődde! csak a kedvesed lehetek — feleséged nem! Mert a te feleségednek becsületes nevet kell hozni möringul, — az nekem nincs. Becsületes van, — és azt neked adom! Ne lödd agyon magadat Jóska — itt vagyok, ölelj, csókolj . . . tied vagyok egészen . . . egészen.

Növekvő extázisában a leány arca hol sötét pirban égett, hol halotthalványságban lohadt.

Nem is ment haza Ellen.

Nagy beteg lett. Teréz asszony, Jóska édes anyja magához vette; — bevitték az alsó lakosztályba. Aztán ha fel-feleszmélt deliriumából és megismerte Jóska édes anyját, titokszerű hangon sugta:

— Esküszöm! édes asszonyom, hogy érintetlen maradtam. Lelkemre mondom, — becsületes maradtam; csak a szegény papa . . .

Egyszer Heppkins látogatóba volt Ellen-nél, ki akkor már tul volt minden veszélyen.

— Miss Ellen! édes atyja ártatlan; Brown halálos ágyán megvallotta, hogy ő sikasztotta el a pénzt.

Itt a távirat. Édes atyja szabadlábban van és tisztirangját, 8 évi fizetését már felvette; — jön egyenesen Budapestre.

— Jóska! hol van »Jusztis«? A berohanó Jóska füleibe sugá: tied halálig, forwer!

Tihanyi Károly.

4. Behajthatlanság esetén a kölcsön összege a vármegyei szegényalapból fedeztetik. A *főispán* kimondván a határozatot, a rendkívüli közgyűlés ezzel fél 11-kor véget ért.

Hirek.

Pécs, 1897. szept. 27.

Drágul a kenyér.

Apró viskó, nagy szegénység,
Benne apró, hat gyerek,
Ugy csipognak anyjuk körül,
Mint a fiók-veregek.

Sorba jönnek hangos szóval,
Mint a sip az orgonán:
»Adj kenyeret jó anyácska!
Követelik szaporán.

És az anya sóhajtozva
Szelel meg a kenyeret.
Hat karajka hat gyereknek . . .
Mind oly vékony kis szelet.

Egyikük sem elégedett.
Sok a gyerek, sok a baj.
Ugy találják, nem való a
Nagy étvágyhoz kis karaj.

Van is zugás, sirás-rivás.
Elöttyög Pistike,
S előadja pityeregve,
Hogy a kenyér picike.

»Nagy drágaság«, mondja anyjuk
De azok nem értik ezt.
Az anya a könyvét törli,
Mire mind-mind sirni kezd.

Napról-napra több a rivás,
Csitogatás mit sem ér
És a karaj egyre kisebb —
S egyre drágul a kenyér!

S-d.

Napirend 1897. szeptember 28-án.

Naptár: kedd, szept. 28. — Róm. kath.: Vencel. — Prot.: Adolf. — Görög-kel. (szept. 16.) Jozafát. — Zsidó: Rosch-Haschono. — Nap két 5 óra 40 perckor; nyugszik 5 óra 27 perckor. — Hold két 8 óra 11 perckor reggel; nyugszik 5 óra 50 perckor délután.

Időjárás: hőmérséklet 16 Celsius fok meleg; légnomás 753. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

— **(Kitüntetések.)** A német császár *Opris* Péter, pécsi posta és táviratigazgatót és *Leitner* Izor, zágrábi üzletvezetőt a harmadosztályú vörös sasrenddel; *Kaffka* József posta és táviratfőtisztet a negyedosztályú vörös sasrenddel; *Hauser* János üzletvezetőt a harmadosztályú koronarenddel, *Sperl* Márton, mohácsi állomásfőnököt a negyedosztályú koronarenddel, végül *Käs* és *Ellinger*, mohácsi távirat alkalmazottakat a vörös sasrend érdemével tüntette ki.

— **(Halálozás.)** *Negele* Károly, életének 29-évében, szombaton délután meghalt. Temetése ma délután volt a papnövelde-utca 30. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Az engesztelő misét holnap mutatják beleküldveért a belvárosi plébánia-templomban reggel félkilenc órakor.

— **(Országuti kerékpárverseny.)** A pécsi Polgári Kerékpáros-Egyesület tegnapi kerékpárversenyének szép idő kedvezett. A Pécsről Siklóra és vissza — 60 kilométernyi távolságban — rendezett országuti versenyen résztvettek Tiefenbacher Ferenc, Philippovics

József, Karhan Albert Soós Károly, Lohr Gyula, Pollák Viktor, Himmel Ferenc, Hentz Győző és Schmeizel József, a Polgári Kerékpáros Egyesület tagjai és Aufricht Richárd, a pécsi Bicycle-Club tagja. Délután 2 óra 30 perckor indultak a versenyzők a siklósi vámtól s elsőnek tette meg a kiszabott 60 kilométert *Tiefenbacher* Ferenc, a ki 2 óra 3 perc és 26 másodperc alatt ért a célszalaghoz; második lett *Karhan* Albert, 2 óra 21 perc és 45 másodperc alatt; harmadik *Pollák* Viktor, 2 óra 33 perc alatt és negyedik *Philippovics* József, 2 óra 33 perc és 40 másodperc alatt. *Aufricht* Richard 40 méterrel a célszalag előtt a versenyt feladta. Este a Scholtzsörházban fényes bankett mellett osztották ki a díjakat a nyerteseknek, a mikor is *Walla* Ferenc elnök, *Búzás* F. versenytitkár és a pécsi Bicycle-Club részéről *Lauber* Viktor mondottak felköszöntőt.

— **(Kossuth-szobor leleplezése Kölesden.)** A kölesdi Kossuth-szobrot, a melyet tudvalevőleg Pichler Győző ajándékozott választóinak, november elején leplezik le. Ez alkalommal pártszínezet nélkül való ünnepséget terveznek, melyre több országgyűlési képviselő is leutazik Kölesdre.

— **(Államosított iskola.)** A kaposvári elemi népiskola államosítottván, az iskolához a vallás közoktatási miniszter *Tomsits* Antal, Rónai József, Lanc József, Kecskés Ernő, Mácsovics Kálmán, Hollósy István, Sziget Alajos, Jüngling István és Csukly Gyula tanítókat; *Kremmer* Róza, Hollósyné Mácsovits Ilka, Györky Vilma, Labek Mária és Vrana Ilona tanítónőket rendes tanítókká, illetve tanítónőkké kinevezte.

— **(Önfeláldozó anya.)** Saliga János tolnai jómódu iparosnak három éves fia az udvaron játszott s a kerekeskut kávján keresztül a mélységbe zuhant. Játszótársai rémes kiáltásaira a gyermek anyja kiugrott, a kuthoz sietett s a magos kávján átvette magát. A következő pillanatban a kut fenekén volt s fuldokló gyermekét karja közé kapta. Súlyosabb testi sérüléseket sem az anya, sem a gyermek nem szenvedett s mindkettő élve került ki a kutból. A kiállott izgatottság azonban az önfeláldozó anya idegeit úgy megviselte, hogy a gyermek megmentése után önkivületbe esett s most az ő élete megmentésén fáradoznak az orvosok. A gyermeknek azonban semmi baja sem lett.

— **(Püspöki konferencia.)** Holnap, (kedden) Vaszary Kolos bíboros érsek, hercegprimás elnöklete alatt a budai primási palotában püspöki konferencia lesz. A tanácskozáson a jegyzőkönyvet, mint legfiatalabb püspök, gróf Mailáth Gusztáv vezeti.

— **(Téli menetrend.)** A m. kir. államvasutak igazgatósága most adta ki a téli menetrendet, mely október 1-én lép életbe. A menetrendből közöljük a bennünket érdeklő következő ujtásokat: Az új-dombóvár—bosnabródi és szabadka—dáljai vonalokon megszüntetnek a Szabadka—Dálja—B.-Bród között közlekedő gyorsvonatok. A jelenleg csak Pécs és Eszék illetve Bród és B.-Bród között közlekedő Pécssett a Budapest felé, illetve felől közlekedő gyorsvonatokhoz csatlakozó éjjeli személyvonatok forgalma — mint jeleztük is már — az eszék—bródi vonalrészre is kiterjeztetik. Ezen új vonat Eszékről éjjel 11 óra 20 perckor fog indulni és Bródba reggel 3 óra 20 perckor fog érkezni, az ellenvonat pe-

dig Bródból éjjel 12 óra 1 perckor indittatik és Eszékre reggel 5 óra 1 perckor fog érkezni. Ezen vonatok bevezetése folytán a jelenleg csak Szabadka és Zombor között közlekedő esti személyvonat forgalma Dáljáig terjesztetik ki, a hova éjjel 11 óra 12 perckor fog érkezni, a jelenleg Zomborból reggel 4 óra 46 perckor Szabadkára induló személyvonatnak egyidejű megszüntetése mellett pedig a Dáljától reggel 4 órakor induló és Szabadkára délelőtt 8 óra 43 perckor érkező új személyvonat helyeztetik forgalomba. A Bosna-Bródból jelenleg reggel 3 óra 30 pcor induló személyvonat csak Bródból kiindulólag fog Uj-Dombovárig közlekedni. Az uj-dombovár-bosna-bródi vonalon a jelenleg éjjel 10 óra 40 perckor Eszékre érkező személyvonat szeptember 30-ikáról október 1-jére hajló éjjelen már B.-Bródig fog közlekedni.

— **(Tömeges elgázolások.)** Tegnap estefelé a Ferenciek-utcáján könnyen végzetessé válható balesetet okozott egy falusi paraszt, a ki vágatva hajtott az utcán végig. Egyszerre a lovai kirugtak és az utról felrohantak az aszfaltra s közéje törtettek egy hét tagból álló társaságnak. A váratlan veszedelm annyira megzavarta a meglepett embereket, hogy nem tudtak a megvadult lovak elöl menekülni s hárman közülök fel is buktak a kocsi rudja előtt, a többiek pedig a falhoz szorítva, könnyebb sérülések árán tudtak kimenekülni a veszedelmes helyzetből. A három elgázolt ember azonban nehéz sérüléseket szenvedett s a kocsi is összetört, a mit látván a gazda, leugrott róla és a nagy zürzavarban kereket oldott. Hátrahagyott lovait és az összetört kocsit bevitték aztán a városházára, a hol a rendőri nyomozás megindítván, kiderült, hogy az illető *Kovács Bodó* József, keszűi lakos. Most kérdőre fogják vonni a tömeges elgázolás miatt, melynek három sebesültje vagy egy hétig fogja hordani a veszedelem emlékjeleit.

— **(Elveszett fiu.)** *Végh* József, felsőhaviboldogasszony-utcai lakosnak tegnap délután elveszett két éves fiacskája. A kis fiu az utcán kintjátszott s aztán onnan hogy s hogy nem, elkóborogott s mikor keresték, nem tudtak rátalálni. Kétségbeesve jelentették estefelé a rendőrségnél a fiu eltűntét, mikor aztán épen jókor vezette be egy rendőr a városházára, a ki ott találta az elveszett fiut sirdogálva, a vámház-utcában. Szülei átvették s ezentul bizonyára jobban fognak rá vigyázni.

— **(Egy utca panasza.)** A szőlő-utca lakói ezelőtt hat héttel azon kéréssel fordultak a tanács elé, hogy utcájukat, melyet a Mecseken levő katonai céllövő felől lerohanó vadviz olyannyira megrongált, hogy benne gyalogszerrel is veszedelmes járni, járhatóvá tésse. Ez idő óta az esőzés még jobban megrongálta az utcát, minek folytán megkérték a gazdasági tanácsost, az őszi és téli esőzések beállta előtt intézkedjék az utca járhatóvá tétele végett, de hiába, mert »most erre nincs pénz.« Már pedig a szőlő-utcabeliek azt gondolják, hogy ha nekik az utadót meg kell fizetni, hát a városi tanácsa az ő utcájukat is megcsináltathatná. Nem kell ahhoz sok, csak egy kis jóakarát, meg kő; ez pedig van ott a közelben, még pedig sok is. Kérjük tehát ez uton is az intéző egyéneket, legyenek szivesek utcájukat járhatóvá tétetni, mert

nekik is kellene télire kocsin fát, szenet stb. felszálltatni, vagy »forró kézzsoritás«-nál melegedjenek a télen?

— **(Öngyilkosság.)** Teher volt Szabó Balogh Ferenc szegzárdi lakosnak az élet, mert már évek óta gyógyíthatatlan betegség győőrtte. Életuntság vett e miatt rajta erőt és lakásán az ajtósarkára felakasztotta magát. Mikor felesége hazament s a szobába akart menni, az ajtó sarkán függő öngyilkos holtteste meglóbalódott és a kis üveg ablakot betörtte. Ettől az asszony annyira megijedt, hogy megrémülve futott ki és segítségért kiáltott. A szerencsétlen embert ezután levágták, de már hideg volt a teste s megszabadult az öngyilkosság által a földi szenvedésektől.

— **(Véres orvtámadás.)** Harsányban Kóros József jómódu gazdának igen sok ellensége és irigye van, a kik közül 6-an egyik sötét estén megtámadták s botokkal s dorongokkal egészen véresre verték a védetlen embert, úgy hogy eszméletlen állapotban szállították lakására. Az orvtámadókat a csendőrség elfogta.

— **(Sztrájkoló munkások.)** A bereмени nagyobb szabásu kanális építésénél ujbzdáni és bodolyai munkások vannak alkalmazva, s ezeknek egy része, valami 60—70 ember a napokban abbahagyta a munkát s ezenkívül békésen dolgozó társaikat is igérettekkel és fenyegetéssel akarták rávenni a munka abbahagyására. A művezető mérnök bejelentette az esetet a hatóságnak s ennek feladata lesz most helyreállítani a rendet a munkások közt.

— **(Tánciskola megnyitás.)** A »Pécsi Munkásképző-Egylet« jövő hó 3-án (vasárnap) a Scholz-féle sörcsarnokban tánciskolát megnyitó koszorúcskát rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépti díj 40 kr. A zenét Koródi Károly közkedvelt zenekara szolgáltatja.

— **(Szüreti ünnepély.)** A pécsi építőmunkások szakegylete a dalárda és a rajztanfolyam alapja javára igen szép kis szüreti ünnepélyt rendezett tegnap este a Gyár-utca 7. szám alatti kerthelyiségben. Az egész kertet ez alkalommal valóságos szőlőskertté alakították át. Volt ott két-három bíróság, csőszök, kolduló barát, paraszt leányok, egy szóval híven a régi hagyományos szüreteknak megfelelően. Pont 8 órakor kezdődött a műsor a »Marseillaise« eléneklésével. A »szüret kezdete falun« című szüreti menet a közönség 3-szor megújráztatta, melyben a kolduló barátot *Végh* József kreálta, kinek komikus megjelenése és pompás alakítása igen hatásos volt. Utána *Schmira* Károly Petőfi »Emlék vándoréletemből« című költeményét szavalta a tőle megszokott precizitással. Majd a »Katoná esküje« következett *Horváth* Józseftől előadva. A »Szocialisták indulója« eléneklése végeztével *Hetesi* Juliska lépett a pódiumra s a »Férjhez menjek-e?« című magánjelenetet adta elő a közönség tetszése mellett. A »Kommunisták riadó«-ját *Horváth* Lajos igen jól szavalta. Végül a »Holt katonát« hallottuk *Hetesi* Juliska kisasszonytól. Hogy a szereplőket egytől-egyig megtapsolták, azt felesleges is mondanunk, mert a hol egy oly nagyszámú közönség jön össze, mint az építőmunkások mulatságain, ott nincs az elismerés szükiben. Legvégül pedig a kőművesek életéből vett élő-

kép lett bemutatva, bengáli tüzlény mellett 40 személy által, hol is látható volt az építkezés minden része, u. m. a bontás, az építés, hűen vázolva, mint az életben. Ez után tánc következett, melynek csak a késő hajnal vetett véget. A négyeseket 80 pár táncolta.

— **(Munkások ünnepélye.)** A pécsi keramikai munkások szakegylete szombaton este műkedvelői előadással s tánccal egybekötött ünnepélyt rendezett. Szürene került a »Jeremiás siralmi« című egyfelvonásos bohózat, melyben a szerepeket kizárólag a keramikai munkások játszták. A meglehetősen számu közönség jóízűeket kacagott s sűrűn tapsolta a műkedvelő munkásokat, de bőven kijutott a tapsból *Decsi* Antalnak is, ki Bibiresoki Tóbiás háziurat kitűnően alakította. Szép jelenség volt *Simonovics* Mariska Lidi szerepében, ki tisztelőitől egy csokrot is kapott, ugyszintén *Varga* Mariska is. A többi szerepekben pedig *Fucsek* József, *Benicsek* István, *Lill* Antal és *Cett* József jeleskedtek. Az ünnepély általában sikerültnek jelezhető. A négyeseket mintegy 40 pár táncolta. Felülfizettek: Kopányi 1 frt, Munkások Képző-egylete 1 frt, Lauber Mihály 30 kr, Petrovics N. 5 kr, Bass Lőrinc 10 kr, Vas- és fémmunkások szakegylete 1 frt, Himmel F. 10 kr, Ismeretlen 10 kr. Fogadják a nemeslelkű adakozók a rendezőség hálás köszönetét.

— **(Fizetésemelés a honvédségnél.)** Ugy a közöshadseregben, mint a honvédségnél a legmostohább elbánásban a »rangosztályba be nem osztott havidijasok« részesülnek. A nevezett havidijasok egy-két fizetési osztályban nyomorogják át egész szolgálati idejüket, míg végre megtörve nevelésesen csekély nyugdíjjal nyugalomba vonulnak. A hadsereg és a honvédség vezetősége úgy látzik, komolyan szándékozik foglalkozni a rangosztályba be nem osztott havidijasok anyagi helyzetének javításával, mely már annyiból is méltányos, mert ha a nevezett havidijasok nem a katonai, hanem a polgári pályát választották volna hivatásukul, kevesebb küzködéssel és rövidebb idő alatt jutottak volna jövedelmezőbb álláshoz. Fizetésemelésben első sorban a »foglárók« (profosz) fognak részesülni. A honvédelmi miniszter a honvéd főtörzs foglárók és a törzsfoglárók részére 1898. évi január 1-től kezdőleg foglári minőségben eltöltött tíz szolgálati év után évi 120 forint szolgálati pótdíjat rendszeresített, mely havi részletekben a havidíjjal együtt folyósítandó a jogosultaknak. Jellemző, hogy a járulékok javítását nem a törzsfizetés emelésével, hanem egy pótdíj rendszeresítésével hajtják végre, mert a pótdíj a nyugdíj megszabásánál nem jön számba.

— **(Lódráma.)** *Varga* Imre, 25-ös számú bérkocsis kifelé hajtott ma reggel a vasuti állomáshoz. Szembe jött vele, még pedig ugyanazon oldalon, hol csak a kitelé hajtó kocsik mehetnek, egy magánfogató és mindkét kocsis sebesen hajtván, nem bírták egymást kikerülni. A két kocsi összeütközött s a fiakkernek a rudja eltört. Erre a lovak megbokrosodtak s neki ragadtak a fiakker egy tejeskocsinak, mely szintén a meg nem engedett uton jött nagy sebesen befelé. Az összeütközés következtében aztán a fiakker dörzsfékje felhasította a tejeskocsi elé fogaított egyik ló hasát és a szánalomraméltó pára nyomban összeesett ott az uton. A másik két kocsi lovaiban nem történt semmi baj, de a felhasított hasu ló még ott a helyszínén kiadta a páráját. Ime a kocsisok ügyetlensége és hanyagsága, hogy nem respektálják a rende-

letet és olyan oldalon hajtának, a melyen nincs megengedve, ilyen károkat okozhat, a melyért most kárpótlást, hogy ki ad, azt majd a bíróság fogja megállapítani.

— **(Éjjeli csendháborítók.)** Az éjjel egy öttagu részeg trupp, négy kőműves és egy lakatossegéd. nagy nótázva jött be a ferenciek-utcáján a Széchenyi-térre. Az éjjeli csendháborítók mikor a sarki rendőr hiába figyelmeztette a csendre, egy másik társával közrefogta őket s bekisérte a városházára, hol a börtönben adtak nekik éjjeli szállást. Ott aztán ma délre kialudtak fejükben a mánort s éjjeli csendháborításért a rendőrkapitányság bírságot sózván a nyakukba, most vagy megfizetik, vagy ülnek helyette egypár napi fogságot.

— **(Veszedelmes szagosüveg.)** Egy híres angol művész, akinek szépségét csaknem annyira bámulják, mint játéka zseniális voltát, nemrégiben az asszonyszépségről s annak fentartásáról és pusztulásáról mondotta el véleményét. A művész a legkomolyabban óv mindenkit a szagosüveg használatától, mert az legveszedelmesebb ellensége a szép női arcnak. Ezt azonban a művész nem a saját bájos arcán, hanem barátjain és kollegáinak tapasztalta, akiknek külsejüket évek óta tanulmányozza. Mindazoknál a hölgyismerőseknél, kik állandóan szagos üveget hordanak maguknál, idővel az arcizmok különös eltorzulását, a száj és orr körül éles redőket és a szaglási szerv épen nem kívánatos megpirulását tapasztalta. Egyik legjobb barátjánál vette észre az éles megfigyelő e változásokat s valósággal megijedt, mikor az alig 24 éves szép asszony szája szélén rohamos gyorsasággal apró ráncokat látott képződni. A finom orr körül is kellemetlen mélyedések támadtak. Egyszer aztán véletlenül rájött e változások okaira. A kandalló mellett ültek bizalmasan csevegve; az élénk diskurzus alatt azonban egy percig sem szűnt meg barátja legapróbb mozdulatait is figyelni. Hirtelen észreveszi, hogy amint az egy elegans kis flacont, bár egy pillanatra, bájos orrocskájához emel, vonásai eltorzulnak s a száj és orr körüli redők még feltűnőbbekké lesznek. A művész egy hirtelen mozdulattal kiragadta barátja kezéből a szagos üveget s a kandallóba dobta. A megdöbbsent hölgynek arca elé pedig, mely még mindig idegesen rángatózott, egy tükröt tartott s egyuttal elmondta különös tette indokait. A művész később még más esetekben is meggyőződött a szagos üvegnek az asszonyi szépségre való káros hatásáról.

— **(A csendzavaró kecske.)** Különös megbízást kapott állítólag egy rixdorfi csendőrőrmester felettes hatóságától. Az egyik utcában egy kecske mekegésével ismételtelen megzavarta egy tőkepenzes éjszakai nyugalma, amiért panaszt emelt a hatóságnál és orvoslást kért. Ennek folytán az őrmester azt a megbízást nyerte, hogy győződjék meg, vajjon csakugyan zavarja-e a kecske a tőkepenzes éjjeli nyugalma. E megbízás felett csodálkozva, az őrmester, anélkül hogy az illető helyre ment volna, következő választ adta:

— Nem vagyok abban a helyzetben s nem is lehetek hivatva éjnek idején ama helyen tartózkodni és megvizsgálni, vajjon egy mekegő kecske zavarja-e ott az éjszakai nyugalma.

A hatóság egyelőre ad akta helyezte az ügyet.

A tőkepenzes újabb panaszára megidéztek a kecskés asszonyt, aki beismeri, hogy kenyérkeresetre több kecskét tart, de nem

képes megmondani, hogy melyik zavarja az éjszakai nyugalma. Erre egy más őrmester nyert utasítást, hogy a kérdéses helyre menjen és a csendzavaró személyazonosságát megállapítsa. Ez jelentést tett eljárásáról és közölte, hogy bár több éjet töltött az illető telken, de miután egészségi okokból a kecskeólba nem zárathatta be magát, nem tudta kifürkészni a csendzavarót. Most már a tőkepenzes a bírósághoz fordult panaszával és legközelebb az esküdtbíró foglalkozik majd az ügygel.

— **(Meggzúnt csőd.)** A pécsi kir. törvényszék Fischer Sándor, mohácsi lakos ellen nyitott csődöt, csődvagyon hiányában meggzúntatta.

— **(Elütött asszony.)** Tóth Györgyné málomi lakosnőt, a sátoztábor közelében Malék N. pékmester inasa a kocsival elütötte. Az asszony csak kisebb sérüléseket szenvedett s az inastól, a kit a sátoztáborbeli honvédszem tartóztatott föl, négy forintot követelt fájdalomdíj. Az inas csak egy forintot volt azonban hajlandó neki fizetni s így az egyezés nem sikerülvén, az asszony jelentést tett az esetről a rendőrségnek, honnan az ügyet átteszik a járásbíróhoz.

Művészet, irodalom

○ A Magy. Kir. Operaház műsora szeptember 27-től október 3-ig. — Hétfő. Nincs előadás. Kedd. Liszt II. rhapsodiája. Alár II. felvonása. Hunyadi II. felvonása. Csárdás II. képe. A román király és királyné ő felségeik tiszteletére Parée. Szerda. Parasztbecsület. A piros cipő. Kacér, Semsey, Gá-

MÁSODIK FEJEZET.

Gyönyörű májusi reggel volt, körülbelül a hónap végén, a Stanton-kastélyban történt szomorú eset után tizenhat esztendővel. A fölkelő nap sugarai bearanyozták a kastély tornyait és falait, melylyel szemben az árnyékos fák közt csinos fehér házikó látszott. Meglehető távolságban volt a kastélytól ez az épület, amelyben a Stanton birtok nagy részének a főfelügyelője, Meadows Georg lakott.

Tizenhat esztendeig volt az ódon kastély becsukva, csupán egy szolga ügyelt rá. Most ismét megnyiták a kastély kapui, hogy a ház urát, Stanton Milest üdvözöljék, a ki az idegenből tért vissza szép leányaival, követte a barátok és ismerősök társaságától.

A kastély belsejében eleven élet pezsgett, s az emberek azzal foglalatostkodtak, hogy mindent rendbe hozzanak. Reggeli öt óra mult. A napszamosok a földre mentek, s tejjgazdaságban alkalmazott leányok a dolgukhoz láttak.

A ház küszöbén magas, tagba szakadt asszony állt, aki nekivörösödött, izzadt arcát a tenyerével takarta el, hogy a nap ne érje.

látott és hallott. Amíg él, addig nem szabad ezt elárulnia. Igérje meg nekem, hogy megteszi ezt.

— Jól van — felelte a gyermek — sohasem fogom ezt elmondani bárkinek is. Megöhetnek, de azért nem fogom ezt elárulni.

A következő pillanatban a rejtélyes asszony már el is tűnt. A gyermek zavarodottan és leverten tért a házba vissza.

A vihar tovább dühöngött még hevesebben, de azért a kis Léna félelem nélkül, lassu léptekkel haladt a ház felé.

A házban a szolgák kezükben lámpással, lélekzetüket visszafojtva jártak ide-oda a folyosókon. Ugy tetszett, mintha valami különös dolog történt volna.

Senki sem vette észre a gyermeket, aki lopva surrant be a szobájába. Már éjfélre járt az idő, mikor az édes atyja érte küldött. Léna engedte, hogy az megcsókolja, de nem viszonzta kedveskedéssel az atyja szeretetét.

— Hoztam valakit a számadra, kedvesem — mondta az apa. Anyát hoztam a házhoz. És még valakit kivüle — a kedves, rózsás arcú, kis testvérkét, akinek éppen olyan kék a szeme és aranyzóke a haja, mint az édes anyjáié. A kis Brenda a te testvéred ezentul, kedves gyermekem. Szeretned kell mind a kettőjüket az atyád kedvéért.

De a gyermek hallgatag maradt és dacos tekintettel mérte végig a földet. Az apa megharagudott és türelmetlenségről tanuskodó hangon parancsolta meg, hogy vigyék ki a szobából.

A harangok, melyek a falu lakóinak tudomására

bos, Barbieri, Balogh, Schmideck, Larizza, Váradí, Smeraldi, Carbone, Pini. Csütörtök. **A zsidó nő.** Vaspuez, Blätterbauer, Larizza, Ney D., Kertész, Várady. Péntek. **Nincs előadás.** Szombat. **Lohengrin.** Vasquez, Diósy, Perotti, Ney D., Takáts, Mihályi, Vasárnap. **Bajazzók.** Babatündér. Ábrányiné, Larizza, Várady, Kertész, Takáts, Smeraldi, Carbone, Pini. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyet rendelni Rózsa Gyulánál, a M. K. Operaház pénztárnokánál, a hely árának levélben, utalvánnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyárazakon: Páholy. Földsz. és I. em. 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emeleti 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban 4 frt 30 kr. IV—K. sorban 3 frt 30 kr. XI—XVI. sorban 2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorban 1 frt 80 kr. II. em. körszék. Az I. sorban 2 frt 30 kr. A II. sorban 1 frt 80 kr. A III. sorban 1 frt 30 kr. III. emeleti erkély- és zártszék. Erkélysz. I. sorban 1 frt 70 kr. Erkélysz. II—V. sorban 1 frt 20 kr. Erkélysz. VI—IX. 1 frt. Zártsz. I. sorb. 90 kr. Zártsz. II. sorban 70 kr. Zártsz. III—IV. sorban 50 kr. A jegyek átvehető a hajósutcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 5-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

○ **A nevelés apostola** nem kis jelentőségű tisztére vállalkozik a magyar Svájc új szülöttje, a »Magyar Pestalozzi«. Ez mint a gyakorlati nevelés heti közlönye évi 4 frt előfizetési díj mellett fog legközelebb Havas Gyula dr. kir. tanfelügyelő szerkesztésében Kolozsvárott megjelenni. Új irányt képviselve érzékeny hiány pótlására hivatott. Mert az lesz a fontos és üdvös feladata, hogy a gya-

korlati nevelés elveit s ezek alkalmazása módját ismertesse tudományos alapon, de a laikus közönség igényeihez mérten. E végből a legelőkelőbb szakterők támogatják. Ezért a legmelegebben ajánljuk a szülők és tanítóink pártoló figyelmébe annyival inkább, mert a lap a nevelés kérdéseivel szakszerűen foglalkozó tanítói egyesületeknek hű képét óhajtja visszatükrözni. Általános rokonszenvet, erkölcsi és anyagi pártolást érdemel.

○ **Színészet Barcson.** A mikor a jutalomjátékon van a sor, akkor már meg vannak számolva a társulat napjai, azaz akkor már közel az indulás. A múlt héten két jutalomjáték volt már; az első a Havasi pár, a második pénteken Barcs Aranka, a primadonna, javára. Az előbbieket a »Zsidó honvéd«-ban léptek fel, az utóbbi pedig Sardou Viktor és Naja Emil ismert vígjátékában, a »Váljunk el«-ben. Magától értetődik, hogy az amugy is kedves, szorgalmas színész ezuttal még jobban kitétt magáért s hogy minden tudását, művészetét bemutatta ezuttal. Nagy tetszést is aratott; sok taps és kihívásban volt része. Szombaton Trilby adatott. S hogy *Peterdy* Sándor nagyon élelmes ember, mutatja az is, hogy vasárnap egy nagy *classzikus népünnepélyt* rendezett a barcsi casino kertjében. *Ős Budavár Barcson* volt sok hokusz és pokusz, zsákfutás, szépség verseny, spanyol estudiantinok, jambok, pózna mászás stb. mindenféle díjakkal. Továbbá confetti csata és végre d. u. ingyen előadásul a »Falú rosszat« adták elő.

○ **Bartha Miklós könyve.** Karácsonyra a könyvpiacra egy igen értékes mű jelenik

meg: *Bartha Miklós „Hangulatok“* című könyve. Bartha ebben a művében szépirodalmi és vegyes jellegű dolgozatait bocsájta közre. A kik ismerik Bartha elragadó vezércikkeit, azok nagy lelkigyönyörűséggel gondolnak már előre is arra, hogy milyenek lehetnek Barthanak *egyéb művei?* A beavatottak, a kik a gyűjteménybe beletekintettek, megerősítik, hogy Bartha *„Hangulatok“* című könyve egyike lesz a legértékesebb és legbecselesebb szépirodalmi műveknek. Csak az ő ragyogó fantáziájával és szingazdag tollával lehet hasonló örökbecsű dolgokat írni. Műve kiadására a »Magyarország« szerkesztősége birta reá Barthát, a ki végre a kérelemnek engedve összegyűjtötte legszebb szépirodalmi és vegyes dolgozatait és azok kiadási jogát a »Magyarország« ruházta. A »Magyarország« első sorban előfizetőinek *kedveskedik a kitünő munkával, a kiknek karácsonyi ajándék gyanánt fogja Bartha könyvét ingyen megküldeni és pedig úgy régi mint újonnan belépő előfizetőinek*, de a mi külön is megrendelhető lesz a »Magyarország« kiadóhivatalában (Budapest, Sándor u. 2.) 2 frt. bolti áron.

Törvénytörvények.

§ **Családi dráma.** *Lukács* József nagyválti lakos, mint gazdálkodó emberhez illik, az éjszakákat rendszerint kint az istállóban lovai és szarvasmarhái közelében töltötte el. Felesége, a ki tul volt már három évvel a három ikszen is, egyedül volt tehát éjszakán-

adták, hogy Stanton Milesnek leánya született, hirtelen elnémultak és hangos jajkiáltás hangzott ki az éjszakába azon férfi ajkáról, kinek a legdrágább kincsét ragadta el a halál.

Senki sem vette észre, hogy mikor és hogyan halt meg az aranyhaju, kedves, fiatal asszony. Mosolylyal az ajkán repült el a lelke, míg a kihült szívének békés álomba szenderült az ujszülött gyermeke.

De a szerencsétlenség, legyen bármily nagy is, sohasem jár egyedül. Irgalmas Isten! hogyan is mondhatták volna meg a fájdalomtól lesujtott embernek, aki a kedves halottja mellett keserves könyveket ontott, hogy még egy nagy veszteség érte eközben. Ki adhatta volna tudtára ezt az irtózatossá fölfedezést. A kedves, ujszülött gyermek közvetlenül az édes anyja halálakor rejtélyes módon eltűnt. A halott mellől lopták el. Még talán jobb lett volna, ha az anyjával együtt pusztul el.

Ezen az éjszakán egyre kongott a harang a Stanton-kastély tornyában, jelezve a falu lakosságának, hogy a fiatal urnő alig hogy a kastély küszöbét átlépte, meghalt. Hazajött meghalni.

— Jóságos Isten! — kiáltotta mrs. Martin — hogyan adhassam én tudtára az uramnak ezt az újabb szerencsétlenséget? Hogyan mondjam el neki, hogy a kedves, kis csecsemő nyomtalanul eltűnt?

Feleletül Mártha hirtelen odahajolt a házvezetőnőhöz és a fülébe sugott valamit, amely szavak úgy meglepték a kissé eltes nőt, hogy bámulatában és elragadtatásában majdnem fölkiáltott.

— Senki sem fogja megtudni — susogta Mártha. Ez a legokosabb, amit csak tehetünk. Az igazat csak

mi ketten fogjuk tudni és a titkot a sirba visszük magunkkal.

Hat héttel azon éjszaka után, a melyen az aranyhaju asszonyka meghalt, tért csak magához Stanton Miles. Agyvelőgyulladás volt, s most már megmenekült a haláltól. Neki midegy volt, hiszen az élet semmi becsel sem birt előtte. Az ápolónő hamarosan mrs. Martinért küldött, a ki néhány perc múlva Mártával lépett a betegszobába.

— A feleségem — — többet nem tudott mondani.

— Eltemettük uram. Odaát a temetőben, a sirboltban pihen.

— És a gyermek? — kiáltotta.

— Az is meghalt — felelte Mártha. A gyermek anyjával egy sirban nyugszik.

Stanton Miles a fal felé fordult és hangosan felzokogott fájdalomában.

Az ég bocsásson meg a kettőnek, mert amit megtevéstésére és az igazság elpalástolására tettek, annak szomorú következményei lesznek.

kint a házban s bár az urának semmi oka sem volt arra, hogy utána lessen, egyszer mégis meg akarta tudni, mit csinál a felesége és késő éjjel rázörgette az ajtót. És nagy vala a meglepetése, mikor nem nyitotta ki az ajtót senki, hanem a helyett a ház tulsó oldalán hallatszott egy ablak feltárása. Egy pillanat és a férj ott termett a kinyitott ablaknál s mielőtt kiugorhatott volna rajta az, a kinek menekvésére ki lett nyitva, ő ugrott be a szobába. És odabenn egy hatalmas botütés fogadta, mely fején találta ugyan, de azért nem szédítette el. Ellenkezőleg, nagy erőt adott neki s ő feldühödvé rántotta elő zsebkését s rá rohant ifju *Hamvas József*re, a felesége csábitójára s míg az asszony sikoltozva futott ki segítségért, addig ő a csábitót összeszurkálta úgy, hogy az három hétig feküdt sebeiben.

Emberölési kísérlet miatt állott ma a pécsi kir. törvényszék előtt a becsületért bocsut álló férj. A végtárgyaláson — melyet zárt ajtó mögött tartottak meg — a vádlott felesége beismerte, hogy a megszurkált legény addig járt utána, míg elcsábitotta. Midőn azonban férje rájuk zörgette az ajtót, a legény még menekülhetett volna; de nem ment, hanem e szavakkal maradt:

— Nem félek én az istentől se!

S csakugyan, mikor férje beugrott az ablakon, melyet az asszony szintén azért nyitott ki, hogy kituszkolhassa rajta a legényt, — az elébe állt az urának és botjával le akarta ütni. Ekkor rántott kést a vádlott és szurkálta meg a sértettet, míg ő segítségért ment s az emberek kivették a kezéből az urának a megkéselt csábitót. A sok enyhítő körülményt tekintetbe véve a törvényszék súlyos testisértés büntetésében mondta csak ki bűnösnek a vádlottat, a kit *Benkő Gyula*, szentlőrinci ügyvéd védett, s elítélte 3 heti fogházra. Az ítélet jogerős lett.

§ **Megölte a felesége csábitóját** Annak idején bőven megirtuk *Botor János* ügyét, ki a felesége csábitóját megölte. Ezért szándékos emberölés miatt a pécsi kir. törvényszék 8 évi fegyházra ítélte *Botor Jánost*, ezt az ítéletet azonban a harmadik forum, a budapesti kir. Curia súlyosnak találván, hat évi fegyházban állapította meg az elítélt büntetését. A végérvényes ítéletet ma hirdették ki az elítélt előtt, a kit most már elszállítanak, büntetése kiállása végett, valamelyik fegyházba.

§ **Tolvaj fogás.** Három gordisai ember, *Domján Dezső*, *Tóth János* és *Lógó János* bemenvén Siklóásra, ott a *Guttman-féle* kocsmában szálltak meg. *Tóth kocsiján* különféle bevásárolt holmi volt s egyszerre csak azt vitték nekik hírül, hogy a kocsi körül tolvaj jár. Ők kimentek s mert azt gyanították, hogy *Guttman* cselédje, *Kovács Ferenc* dézsmálta meg a kocsi, a legényt közös erővel páholni kezdték. A kocsmáros felesége erre rendőrt szaladt és az előhívott *Vinkovics János* rendőrszétválasztotta a verekedőket s a parasztokra, a kik már a kocsi ugráltak, rászólt, hogy ne menjenek el, még a rendőrkáplár meg nem jön és ki nem hallgatja őket. *Domján Dezső* azonban ellene szegült s közibe vágott a lovagnak, miközben két ostorcsapás a rendőrt is érte. Ekkor jött egy másik rendőr, *Novoszelő János*, a kit meg *Lógó János* fogott körül és csak akkor eresztett el, mikor a rendőr kardot rántott. A most megérkezett rendőrkáplárnak tehát nemcsak a verekedés, de hatósági közeg elleni erőszak miatt is fel kellett a jegyzőkönyvet vennie, s ezzel vádolva álltak ma a tettesek a pécsi kir. törvényszék előtt. *Kovács Ferenc*, a megvert legény, panasztát visszavonván, *Tóth Jánost* felmentette a másik vád alól is a bíróság, de a másik két vádlottat, kiket *Kereky Mihály* dr. és *Günsberger Samu* dr. ügyvédek védtek, 8-8 napi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős lett.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** Megyénkben a legújabb hivatalos kimutatás szerint lépfene 2 községben 2 udvarban, veszettség 4 községben 4 udvarban, bőrféreg 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 10 községben 97 udvarban és sertésvész 31 községben uralkodik. *Pécs*ett e kimutatás szerint csak a bőrféreg uralkodik 1 udvarban és a veszettség konstatáltatott szintén 1 udvarban. Somogyvármegyében lépfene 1 községben 1 udvarban, veszettség 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 1 községben 26 udvarban és sertésvész 95 községben uralkodik. Tolnamegyében lépfene 1 községben 1 udvarban, veszettség 2 községben 2 udvarban, bőrféreg 3 községben 3 udvarban, juhhimlő 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 3 községben 5 udvarban fordult elő; a sertésvész pedig 35 községben konstatáltatott.

□ **A szőlőtermés.** Paksról írja tudósítónk: Városunk szőlősgazdáit nagyon lehangolta a pár napi esőzés, mely a hőmérsékletet is nagyon leszállította. Az esőzés következtében ugyanis erősen rothad a szőlő, a hideg miatt meg nem érhet, de mert pusztul a szőlő, így tehát kénytelenek a szüretet megkezdeni, már pedig az éretlen szőlő fele értékű bort ad, a mi elég nagy csapás. A múlt évi jég miatt úgy is csak fele termésre volt kilátás és most még ez a remény sem válik be: különben a mi szőlő lesz is, annak sem lesz ára, mert a cukortartalom most fokozódni és fejlődni legjobban, ha az időjárás kedvező volna. Letenyéről írják, hogy az idén azoknak a szőlősgazdáknak, a kik rendszeren trágyázták, permetezték és munkálták szőlőjüket jobb és több boruk lesz, mint a múlt évben volt. Az ott uralkodó kadarka ugyan még nincs megérve, de az a múlt évben még ilyen érett sem volt. A filokszera és peronoszpora a jól trágyázott szőlőkben igen lassan terjed. Azonkívül még nagyon ellentáll a filokszera terjedésének a kadarka szőlőfaj, a melynek erős, vastag gyökerét nem tudja oly hirtelen elpusztítani, mint a nemesfajú szőlőt.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése szeptember 27-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés elején *Szilágyi Dezső* elnök bejelentette *Péchy Tamás* elhunytát, akinek özvegyéhez a Ház részvételelet intéz.

Bánffy Dezső b. bemutatja a zárszámadásokat, jelentéseket a túlkadásokról. Indítványozza egyben, hogy a jövő ülés szerdán tartassék és akkor állapittassék meg a munkarend.

Az ellenzékéről többen közbekiáltanak: Hány óráig fog tartani az ülés?! *Mire Bánffy* b. indítványozta, hogy akár most kimondassék, hogy az ülések újra két óráig tartandók.

Justh Gyula helyesli, de kívánja, hogy ne határozzanak erről formális ülésen, mert ez veszélyes praecedens lehetne.

Bánffy b. hozzájárul a határozathozatal elhalasztásához, amivel az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— **Képviselői beszámoló.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Kosuth Ferenc* Cegléden tegnap délután tar-

totta beszámolóját s a többi közt azt mondta, hogy a mai helyzetből fokozatosan fejlődik ki a perszonál-unió reménye, melyet a legfelsőbb helyről jövő jelenségek növelnek. Ugyancsak tegnap tartotta beszámolóját *Zurányban Zichy János* gróf, kijelentve, hogy a néppárt komolyan óhajtja a kiegyezést és tudatában van annak, hogy a cél elérése érdekében áldozatokat kell hoznunk.

— **Paulai siremléke.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) A fővárost kerepes-uti temetőben tegnap délelőtt leplezték le *Paulay Ede* siremlékét, melynél *Festich* gróf igazgató és *Somló Sándor* beszéltek.

— **Vizvezetési idyll a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A *Teréz-körut* és a *király-utca* keresztezésénél a vizvezetési 120 centiméteres átmérőjű fő nyomó-cső megrepedt s a kitóduló víztömeg az egész környéket elárasztotta. Lázasan dolgoznak a helyreállításán.

— **Elfogott ál-főherceg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Lüttich*ben a rendőrség letartóztatta a *Ferenc Ferdinánd* főherceggel kombinált aacheni regény hősnőjét megszőktetőjével, egy *Behrend* nevű egyénnel együtt. *Huszmann Mária*t fivére az elvitt 10.000 frankból maradt 7000 frankkal hazavitte *Aachen*be, míg *Behrend* továbbra is letartóztatva maradt.

— **Tűz a vizen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Sz.-Pétervárott* az „*Admiral Gervais*“ nevű hajó géphelyiségében tűz ütött ki. A kétszáz főre rugó utasok között nagy pánik támadt. Sokan a tengerbe ugrottak és belefulladtak, mások égési sebekkel borítva várták a segílyt. Az áldozatok száma még nincs konstatálva.

— **Bilinsky Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Bilinsky* osztrák pénzügyminiszter ma *Budapestre* érkezett s délelőtt a király fogadta. Utána *Bánffyval* konferált és azután visszautazott *Bécs*be. Az osztrák pénzügyminiszter mostani utazása nem függ össze a kiegyezési tárgyalásokkal, mert *Lukács* pénzügyminiszter *zalathnai* birtokán időzik.

A román király Bécsben. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Károly* román király nejével együtt vasárnap este érkezett *Bécs*be, ahol a pályaudvaron a román konzulátus személyzete fogadta. Az „*Imperiál*“-ba szálltak.

— **Ováció ujságíróknak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Rákosi Jenő*t a nemrégiben kapott porosz rendjelért az *Otthon* kör választmánya *Beöthy Zsolt* alelnökkel üdvözölte. *Mikszáth Kálmán*t hasonló kitüntetéséért az ujságírók a „*Royal*“ szállodában rendezett banketten üdvözölték. *Kenedi Géza* és többen mondtak felköszöntőket.

— **Millennáris emlékszóbor Ráckeven.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap leplezték le *Ráckeven* a millenáris *Árpád-szobrot* s avatták föl a *Dunán* emelt *Árpád-hidat*. *Bar-*

t k Lajos ódáját szavalta el s az ünnepi beszédet Földváry Miklós orsz. képviselő tartotta.

— **Kréta állapota.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A szultán konstantinápolyi nagykövetség előtt kijelentette, hogy lehetetlen Krétáról visszavonni a török csapatokat, mert akkor az ottani mohamedánok védtelenül maradnának.

— **Püspöki konferencia.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A holnap összeülő püspöki konferenciát megelőzőleg a konferencia egyik albizottsága ma délelőtt tanácskozott a holnapi konferencia elé terjesztendő tárgyakról, az autonómiáról, a katolikus tanítók orsz. egyetemen ügyeiről és másokról.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	» » »	8 » 01 »
Uj.-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes » »	8 » 23 »
Bécsből	909. sz.**)	személyv. »	9 » 39 »
Broodról	1905. sz.	» » d. e.	11 » 18 »
Budapestről	1906. sz.	» » d. u.	4 » 10 »
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes » »	5 » 50 »
Budapestről	1902. sz.	gyors » este	8 » 5 »
Bécsből	8712. sz.	vegyes » »	7 » 56 »
Broodról	1909. sz.	személy. éjjel	11 » 02 »
Mohácsról	»	» reg.	8 » 01 »
»	»	k. d. e.	11 » 18 »
»	»	» d. u.	5 » 50 »
»	»	Tv. szsz. éjjel	11 » 02 »

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812 sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1901. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	» 1901. sz.*)	gyors » »	8 » 24 »
Bécs	» 8711. sz.**)	vegyes » »	8 » 29 »
Vinkovce	» 8702. sz.	személy » »	9 » 49 »
Budapest	» 1905. sz.	» » d. e.	11 » 33 »
Uj.-Domb.	» 1953. sz.***)	vegyes » d. u.	2 » 47 »
Brood	» 1906. sz.***)	személy » »	4 » 20 »
Bécs	» 3701. sz.	» » »	6 » 34 »
Brood	» 1908. sz.	» » este	8 » 18 »
Budapest	» 1909. sz.	» » éjjel	11 » 30 »
Mohács	»	» » reggel	5 » 35 »
»	»	» » d. e.	9 » 49 »
»	»	» » d. u.	4 » 20 »
»	»	Tv. szsz. este	8 » 18 »

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

****) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

Lapkiadó: SAUTTER GUSZTAV
Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF

14160. szám.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Németh Gyula végrehajthatónak Toth Gergely személyi, Toth Nándor férj Stipánovics Gyuróné lothárdi lakosok végrehajtást szenvedők ellen 300 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. jbiróság területén levő Szemely község határában fekvő: a személyi 174 sz. betétben felvett A. I. 1—2. sorsz. 168 hrsz. kertre 169 hrsz. 41 sz. házra a végr. törv. 156. § d. pontja alapján egészben 306 frt, az u. o. 162 sz. betétben felvett A. I. 24/1542 rész erdőre a végr. törv. 156. § a pontja alapján egészben 102 frt az u. o. 214 sz. betétben felvett A. I. 1—3 sorsz. 138. hrsz. kertből a 265/131 hrsz. szőlőből és a 1054/l. l. l. l. 1. hrsz. szántóból végrehajtást szenvedettek jutalékára 358 frt 50 kr. becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi október hó 15. napján d. e. 9 órakor Szemely község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 30 frt 60 kr., 10 frt 20 kr., és 35 frt 80 krt. készpénzben, vagy az 1881: évi november 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1897. évi július hó 27. napján. A kir. törvényszék. tlkvi hatósága.

Lukrits István,
kir. táblai bíró.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékot észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, fájás, emésztési zavarok stb mit tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez vétkes könnyelműség, mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű Sódapasztillája csakhamar beszüntet.** (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** Egger kitűnő ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes bizottsággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt Próbadohoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár Nádorgyógyszertár

(Dr. Egger Leó és Egger J.)
Budapest, Váci-körut 21.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

17746. sz.

1897.

Pályázati hirdetmény.

Alulírott városi tanács közhírré teszi, miszerint a felügyelete alatt álló vinczellér iskolában

1897. évi november hó 1-én megnyiló vinczellér képző tanfolyamra teljes ellátásban részesülő 10 fizetéses saját költséges, s 9 ingyenes tanuló vétetik fel.

A saját költséges tanulók tandíja 160 frt, mely két részletben: a felvételt követően s 1898. évi április 1-én a városházi pénztárba befizetendő.

Csak oly tanulók vétetnek fel, kik munkára alkalmas testalkattal bírnak, 20-ik életévüket már betöltötték s védhímlővel beoltva vannak, magyarul írni és olvasni tudnak, szőlőmunkával már foglalkoztak s feddhetlen előéletűek.

Az ingyenes helyekre pedig csak olyanok, kik ezen feltételeken kívül teljes vagyontalanságukat szabályszerű szegénységi bizonyítvánnyal igazolják.

Felhivatnak tehát mindazok, kik a vinczellérképző tanfolyamra mint növendékek magukat felvétetni óhajtják, hogy eziránti szabályszerűen felszerelt kérelmüket Pécs sz. kir. város Polgármesterénél legkésőbb f. é. okt. hó 15-ig adják be.

Közhírré teszi továbbá a város tanácsa, miszerint a vinczellér képezdebe ugyanezen tanfolyam tartamára 5, 25–35 életév közötti koru kinn lakó havi béres napszamos vétetik fel, kik utólagos heti részletekben november, december, január és február hónapok havi 13 frt, március hó 1-től augusztus 15-ig pedig 20 frt havi bért kapnak, ha ezen munkások nősek s az illető munkás neje szőlőmunkát teljesíteni tud, a mennyiben szükséges, kötözésre és gyomlálásra is fog napszám mellett alkalmaztatni.

Felhivatnak azok, kik mint ilyen havibéres napszamosok alkalmaztatni akarnak, hogy ebbeli szándékukat Pálmay József vinczellér iskolai munkafelügyelőnél f. é. október hó 15-ig szóbelileg jelentsék be.

Pécsett, 1897. évi szeptember hó 17-én.

Pécs szab. kir. város Tanácsa.